

тѣ всѣкидневно выкахъ : « Ха ! Ха ! Хусь ! Хусь ! Еретикъ ! Еретикъ ! » и вѣяхъ като псета. Гдѣ-то намѣрвахъ одного Бохемца, ако и да не е былъ Хусситъ, прибѣрзвахъ съ него безъ милосърдіе на изгоряваніе понеже го глѣдахъ като еретикъ. Въ това врѣме 60 военни конници чрѣзь прѣдательство уловихъ Ардостовскый свѣщенникъ Венцеславъ, (единъ человекъ обыченъ отъ Бога и человекъ-тѣ) наедно съ викаріи-тѣ му и заведохъ гы, подъ прѣдлогъ че сж Хусситы, въ арміж-тѣ. Пълководѣць-тѣ гы проводи до епископа, а той пакъ до генераль-тѣ; и отъ двѣ-тѣ бѣхъ злѣ обиждани и подъ заплашваніе съ изгоряваніе, принудени бѣхъ да ся отречѣтъ отъ еретичество-то си. Венцеславъ съ смиреннѣ откровенность отговори : « Това » (т. е. чаша-та въ Вечерѣ-тѣ Господнѣ) « е Евангеліе; това е былъ рядъ-тѣ на първы-тѣ Християны; това е писано въ вашѣ-тѣ молитвеннѣ книгѣ, изтрійте това писаніе и глѣтнѣте това Евангеліе. » Слѣдъ това единъ отъ воискари-тѣ го удари въ лице-то, што кровь-та потече отъ всякъ странѣ. На другый-тѣ день неприятели-тѣ зехъ свѣщенникъ-тѣ съ викаріи-тѣ му, трима стари селени и четири дѣца, едно-то отъ 7 години, а друго-то отъ 8, и двѣ-тѣ други отъ 11, години; кои-то показахъ голѣмо постоянство, и сѣднѣхъ всички-тѣ на една изгорилницѣ. Около стоящи-тѣ гы увѣщавахъ още еднѣждѣ, ако желашъ да останѣтъ живи, да ся отречѣтъ отъ еретичество-то си. Венцеславъ отговори : « Далечъ